

— Η ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΨΥΧΗ —

ΟΡΑΤΙΟΣ

Exegi monumentum aere perennius
Ωδῶν III, XXX.

Ἐγὼ ἃς τὴν ποίησί μου δὲν εῖμαι καταρράκτης ποὺ φύσι καὶ συνήθειαν ἔχει νὰ κατεβαίνῃ, ὅπου τὴν κάθε δομή του μπορεῖ νά σταματαίνῃ καὶ νά τον κουρελιάζῃ κι' ὁ πιὸ μικρός σας φράκτης.

Μ' ἐμὲ δὲν σιγοτρέχει νερό ποὺ πόδια πλένει.
Δὲν ζῶ γὰρ νὰ ποτέζω κανένα ξεροτόπι.
Ἄλλοι μογος ἃς ἔκεινους δοπὸν δὲν εἶναι Ἀγθοῦσοι καὶ ἃς ὅποιον μπρόζ ἃς ἐμένα λερόες ποδιές φιλῷ.

Οχι σὰν καταρράκτης, ποὺ ὅλο καὶ κατεβαίνει,
ἀλλὰ ἃς τῶν δριζόγυτων τὰ πλάτη ἀντιφεγγίζω.
Κι' ἀν μιὰ στιγμὴ ἐγὼ πάψω τὸν οὐδανὸν νά ἐγγίζω σὰν κεραυνὸς θὰ πέσω, σὲ δῦν. Εἰς τὰ ψηλά!

Ο ΟΒΙΔΙΟΣ ΣΤΗΝ ΙΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εἰς τὸ παλάτι σου, δὲ Ίουλία μου, ἐρχόμουσα
ὅχι γὰρ τὴ δικῆ σου ἀκολασία:
τὸν ἄνθρωπο ἐξεγούσσα ἐμπρός ἃς τὴ θύρα σου,
ποὺ ἀνοιγε ἃς τὴν ψυχή μου μιὰ ἐκκλησία.

Ἐρχόμουσαν κι' ἐκαθήμουσαν εἰς τὸ πλάγι σου
νά σου διαβάζω στίχους ἀγαποῦσα
σὰν ἥμεθα μονάχοι σ' ἐσεβόμουσα,
γιὰ τὴν ἀγνή μου ἀγάπην ἐσιωποῦσα.

Κι' ὅταν ἀδίκως ὁ πατέρας σου γιὰ ἄναγνον
τὸν Ποιητὴν ἀνήξερος ἐφοβήθη
κι' ἐσβήσε τὴ σιγή μου εἰς ἓνα κράξιμο
ποὺ εἰς τῆς Σκυθίας μ' ἐξώρισε τὰ βύθη,

γιὰ τί σὺ τὴν ἀλήθεια δὲν σεβάσθηκες
καὶ τὴν εὐγένεια μου νά τοῦ ίστορήσῃς;
Ἐ ! πᾶς; γιὰ τὴν παλῆα σιωπή μου, ἀμύλητη
σὺ τὴν τιμὴ νά μῆ μου ἀναγγωρίσῃς;

Μ' ἐξώρισε ὁ πατέρας σου ἀπ' τὴ Ρώμη σου
καὶ ἥλιος δὲν ἀνατέλλει γιὰ μὲ ἐδῶ πάγω
— ἐδῶ ἡ ἀκτῆνες τῶν ματιῶν σου δέν με φθάνουνε—
γι' αὐτὸ εἰν' πικρὴ ἡ σκοτεινὴ ἐξορία μου. Ἄσ
[πεθάνω !

Ἄπ' τὴν γῆν ὅλη δὲν μ' ἐξώρισε ὁ πατέρας σου
ἔλλ' ἀπὸ τὴ στενόζωη Ρώμη του καὶ μόνον!
Ἐγὼ μ' ὅσα γιὰ σένα ἐδῶ μακριὰ σου ἐγραψα
ἐξορίζω ἐμὲ ἃς τὰ πλάτη τῶν αἰώνων.

ΜΟΝΤΕΡΑΤΟΣ

Στὰ μάτια μου φαινόσουν σὺ ὅμορφότερη
ἀπ' τὴν πατρίδα σου τὴν Ἰταλία
κι' ἐγώ, νέος Ἀννίβας, μπρός σου ἐξέζασσα
τῆς Καρχηδόνος μου τὰ μεγαλεῖα.

Ἡ χιονισμένες Ἀλπεῖς, δοπὸν ἐπέρασσα,
εἰς τὴν κορφή τους μόνο, ἐλαγανιόν,
ἀλλὰ ἃς ἐσένα ἔως τὴν καρδιά σου πιὰ ἐκατέβηκε
κι' οὔτε μέσος ἡστὴ φωτιά της ἐκεῖ λυώνει.

Νά ! τὴν ἀθανασία ἐγὼ τῆς Ρώμης σου
δὲν ἡμιπορῶ δὲν πανίσχυρος νά ἐγγίζω!
Εἰς τὴς κορφές μου θὰ χιονίσῃ δό πόνος μου,
μὰ εἰς τὴ ζεστὴ Ἀφρική μου δὲν γυρίζω.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Λατινικοῦ)

N. ΛΙΒΑΔΑΣ